

«Ուրախ սրտիւ կըտեղեկանամք թէ մեր թագաւորին՝ ՚ի մասին հելլէնական իրաւանցյառաջ բերած խնդիրներն առ արքունիան՝ Եւրոպիոյ՝ որոց այցելութիւն ըրաւ , օրինաւոր և ուշադրութեան արժանի համարեցան , ուստի և հաճոյական միսիթ արութիւնք տրուեցան նմա : Թագաւորն յայտնապէս ասաց թէ չկրնար վերադառնալ՝ ՚ի Հելլատա , կամ վերադառնալով չկրնար ասել թէ՝ Հելլատան հանդարտ պիտի մնայ , եթէ հելլէնականութեան պահանջունքն չկատարուին»:

Հէլլատան կուզէ հանդարտ նստի կամ կուզէ
անհանդարտ մնայ ՚ի մնաս իւր , ասիկա իւր
գիտանալու բանն է . իսկ մեր գիտղածն այն է ,
որ Թուրքիոյ ամբողջութիւնն կատարելապէս
ապահովեալ է Փարփիղի 1855ին դաշնագրու-
թեամբն , որոյ ներքև կըդանուին մեծ տէրու-
թեանց սառարագրութիւնքն . ուստի ԵրՄՈՒԲԾ-
ՀիՄ լրագրոյն յառաջ բերած հածոյական միս-
թարութիւնքն իւր երեակայութեան մէջ միայն
կընսան ծնունդ ունենալ :

—Վէննայի օրագիրք ոմանք հրատարակեցին
յանցելումն թէ Հեղատայի Օլկա թագուհին , որ
Ռուսիոյ կոստանդիանոս Առեծ—Դքսին գուստըն
է , նամակ մի գրած է հեղէնայի ժողովրդեան՝
յորդորելով զնա զէնք առնուլ ՚ի նպաստ Սլո-
վեան ժողովրդոց : Վօրէնհակին հասեալ հեռա-
գիր մի (զոր և լուզուսի օրագիրն) կը հրատա-
րակէ ,) բոլորովին անհիմն է , կըսէ , այս լուրն :

— և լըսուի թէ կ. Պօլսոյ սստիկանութեան
զինուորներէն, կըսէ ՄԱՍՆԱ, հինգհաղար մարդ-
պատերազմի պիտի զրկուին, և ասոնց տեղ նոր
մարդիկ պիտի ընտրուին, որոց մէջ՝ խօսք կայ
թէ՝ քրիստոնեայք և մամնաւորապէս Հայեր ալ
պիտի գտնուին։ Արդէն ստուգուած է որ՝ կա-
մաւոր զինուորութեան գրուղ Հայերը քաղա-
քապահ զինուորութեան և սստիկանութեան
պաշտօններու պիտի գործածուին։

— Բարձրապատիւ Մեծ — Եպարքուն՝ առ վսե. կուսական մեր յուղարկեալ նամակաւ իւրով կըխնդրէ յատկապէս, որ կայսերական կառավարութեան չնորհակալութիւնքը մատուցանէ բոլոր նուիրատուաց 'ի նոլաստ զօրաբանակին :

— Բարձրագոյն դուռն՝ ՚ի բազմաց հետէ որոշած է, որպէսզի թուրքիոյ ամեն գաւառուաց մէջ երկրագործութեան և վաճառականութեան յանձնագողովք կազմուին, որոց պաշտօնն պիտի ինի խորհիւ խորհրդակցիւ ՚ի վերայ զարգացման երկրագործութեան և վաճառականութեան, հաղորդելով կայսերական կառավարութեան իրենց խորհրդակցութեանց արդիւնքը : Բայց

դերութենէ . և հասեալք յիշանութիւն բարձի և աւագութեան , փոխանորդէին յաթոռ իշխանութեան երկրին . որոց և զօրացեալ այսու ի նմին ժամանակի , ղերկիրն ամենայն կալեալ էին ի ձեռո՞ւ պէյութեան անուամբ , թէե զիշխանութիւն յօմանցւոց անտի առնուին , այլ յազգէ նոցին ոչ ելանէր ոք յայս յաջորդական իշխանութիւն եգիպտոսի , և ոչ այլազգ ոք յափշտակել իշխալ զայն :

ի սոցանէ էր և ոմն ձեպէծի—պաշի անուն Մուստաֆա պէյ Հայրադի տաճկացեալ . որոյ քոյրն Եղիսաբէթ անուն Տփխիսեցի՝ եկեալ յԵռուսաղէմ և լուեալ զսեղի եզրօր իւրոյ , ցանկացեալ տեսանել զնա , որ էր յԵփիսպոս , դայստ . ուր և անյոյս լեալ ընդ դարձ եզրօր իւրոյ , մնայ աստ , մինչև ցմահ իւր ծածուկ պահպանութեամբ ի նմանէ . ուստի և այս կին Եղիսաբէթ Տփխիսեցի շննէ ի յիշատակ հոգւոյ իւրոյ զշողեւտունն առաջին (գուցէ արդեամբք եզրօր իւրոյ) և զսառնիծն վասն կարդաւորաց և պանդիստական Հայոց որ յարեւելից հնոյ եկեղեցւոյն սուրբ Սարդոսի ի թուականի Հայոց ԽՄԽԶ (1757) յաւուրս Նապօլէոնի մեծի , որպէս տեսանի յարձանադրի հոգետանս , ի ճակատքան սաւուննին ի սրահի այնորիկ . որոց և ստուգագրութիւնքն ի կարդս եկեղեցեաղն :

ի տիրել անդ Նապօլէոնի պետութեանն Ե-
դիպուտուի յամին 1798 ի 1 Յուլիսի, էր աստ
յեդիպուտու յազգէ մերմէ 50—60 տուն բնակու-
թեան եկա ըստ մասին ի Կ. Պալոյ :

որովհետև մինչև ցայսօր շատ տեղ տակաւին՝ ի գործ դրուած չէ յիշեալ որոշումն, ուստի Մեծ կողարքոսական նոր հրամանագիր մի յուղարկեցաւ ամեն տեղ, ինչպէս նաև ՚ի քաղաքս, որպէսպի վերոյիշեալ յանձնաժողովքն անյապազկազմութին և սկսին իրենց պաշտօնը կատարելու եկ. Պօլոյ ՀԱՅԹԵՆԻՔ լրադին անպատեհ և

անհիմն կերպիւ քննադատուել կամ սպառաւել
ուզելով զմեծաշուրջ Նուրբեան էֆէնտին, կըսէ
թէ խորհրդարանական ոճոյ և բառից տեղե-
կութիւն չունի . . . . .

Եւ միթէ Հայենիս կը կարծէ թէ յիշեալ մայրաքաղաքին ազդային խորհրդարանն՝ Անգղիոյ քարլամենթն է և 'ի լորտերէ կը բազկանայ, որպէսզի հարկ լինի 'ի դպրոց երթալ խորհրդարանական ոճեր և բառեր սովորելու, և ապա համարձակիլ պատասխանելու երեսփոխանաց ուժանց հարցմանցը, որոց մեծ մասը 10—12 կողմնապահ քուեկիւք ընտրեալ լինելը շատ անդամ ընթերցեալ եմք ՄԱՍԻՍԻՆ մէջ :

Բայց մեք քաջ գիտեմք թէ մեծա. Նուրեան
է փէնտին՝ ոչ թէ կ. Պօլսոյ աղդային ընդհանուր
ժողովյն մէջ, այլև նոյն իսկ Անդդիոյ բարլա-
մէնթին մէջ անդամ օրինաւորապէս խօսելու
կարող անձ մըն է :

«Հոչակաւոր Սիւնեաց Բակորն, կրտէ Փիլինջջ լրագիրն, որոյ և կեղեցական կարգէ լուծուած ըլլագը՝ Ա. Էջմիածնի և Պօլսոյ Պատրիարքարանի կողմանէ քանիցս ՚ի պաշտօնէ ծանուցուած է, այս անդամ դարձեալ և կեղեցական կերպարանոք մայրաքաղաքիս մէջ երևելով, և նոյնպէս ՚ի Պատրիարքարան երթալ յանդ գնլով, ուր բր Պատրիարքը զինքը տեսեր և Եասադ ճիներուն հրամայեր է որ գլխէն և վրայէն առնուն ե կեղեցական կերպարանքը, և Սիւնեաց չէ կրցեր դիմագրել և փետրաժափ ըլլալով՝ առակ նշաւակի եղեր է»:

Անակիչքն յանցելումն աղերտադիր մի մատուցեալ են Բարձրագոյն Դրան, խնդրելով խոնարհաբար նախ՝ զի՞րահաստատութիւնն պաշտօնատան միոյ վասն արձանագրութեան դաշնագրութեանց : Երկրորդ՝ կըխնդրեն որ նախտատ ատեանին (թէ միջզը հուգուզ) մէջ հինգը իստաննեայ անդամ գրուին . մինչդեռ այժմ միայն երկու անդամ կըդանուի 'ի Յունաց՝ որոց թիւը 70,000ի կըհամնի, նմանապէս երկու անդամ 'ի մոնմէտականաց, որք 1700 հոգիէն առելի չեն : Յ. կըխնդրեն որ վաղեմի խաղաղաբար ատեանքն վիրահաստատուին, և բաղկացեալ լինին յանդամոց Յունաց աղդային հոգ աւ

Յետ այսորդիկ Յակոբը վարդապետ ունի յանուն
Հրուտասղէմի Նուլիսակ գնացնալ ի Հնդիկս և
անտի գարձ արարեալ յԵփիսպաս՝ որպէս ա-
անդեն, շինէ զերխս սենեակս ի վերնայտքրիի
ուրբր Սարգիս եկեղեցւոյն առաջնորդ արան
ոնուամբ ի ոլէսս կարդապաց . յորում՝ և վե-
ոյիշեալն խաթուն անցուցանելով զաւուրս ,
Համաճանի անդէն/և թաղի ի գերեղմանացին
Հայոց , որ ի պարսպի սուրբ Միհաս եկեղեցւոյն :

Յառաջին ժամանակու և ընդհանրացէս նախ
քան զակիրապեառութիւն Մահմատ Ալի փաշալին
վերայ Եգիպտոսի՝ գրեթէ յաւուրս շարժման
ժաղղիացւոց ընդդէմ երկրիս, և առանձինն
ամս ժամանակաց Եկնիչերաց, ազդ Քրիստոնէից
Եգիպտոս՝ ունէին զմեծ նեղութիւն, և հալա-
ւանս և մահ կրէին յինկիչերաց անտի ի մասին
քրիստոնէական կրօնից, էին ի քաղաքի աստ ի
ժահիրէ՝ իրբե ի բանտի, զի ի միջավայրի քա-

աղքին ամիսովեալքն հազիւ գտանէին զաղա-
ռութիւն երից արտաքս ընդ տունն մինչ ի շու-
այն . վասնզի ի փողոցս ինչ յորս պակասէր
նակութիւն քրիստոնէից յանցանել նոցա ընդ-
յուն ըստ դիմաց , յարձակէին ի վերայ նոցա
էնիչերիք և սրախողխող առնէին առ տեղեա-
ըն . և չըր ոք վրէժինդիր արևամն հեղլոյ , և
չ ոք իշխէր մխել ձեռն ի մարդասպանս անդր
ոչ ոք ևս հարցանէր . զի արիւն քրիստոնէից
ին էր ի ժամանակին զբեթ է իւրաքանչիւր
նակութեանց :

բարձութեան նոյն կղզւոյն : 4. Կաղաչեն որ հոգ
տարուի վասն նորոգութեան Քիոսի նաւահան
գաստին , որպէսպի մատչելի լինի՝ առանց վաս
դի , ամեն վաճառական նաւոց ՚ի զարգացու^ց
վաճառականնութեան կղզւոյն :

Այս աղերսագիրն՝ որ վսե՞ւ քիլ Զարիջի Յոյն
կլիմաւոր սեղանաւորին ձեռօք մատուցաւ կայ,
սերական կառավարութեան, և որոյ համար ի Պօլսոյ Յունաց Պատրիարքարանն էս թադրիթ մի
դրած է, այս աղերսագիրն, կը սեմք, մարդու^ս
սիրաբար ընդունեցաւ՝ի բարձրաց. Մեծ—Կապու-
գոսէն, որ խոստացաւ՝ի նկատի առնուլ զայ
’ի դադարել այժմեան քաղաքական դժուար
ութեանց :

Կ. Պօլայ թուրքերէն լրագիրք, Նմանատպէ
դաղպիարէն և յունարէն հրատպարակաբար
թերթք ոմանք՝ ՚ի մօտ աւուրս հրատպարակեց
թուրքաց մարդաբէին մէկ հզուխարսութիւնը կա
խռատմագիրը, զոր յերկրորդում ամի Հիքը.
թի շնորհեալէ բոլոր գրիստոնեայ աղջաց իրք
դիր ազատութեան կամ պաշտոնութեան ընդ
դէմ կրօնածօլ մահմէտականաց :

Գերապատիւ աէր Արէլ Ս. Արքեպիսկոպոս
՚ի գրուածի իւրում «Ճանապարհորդութիւն
յի կիպտոս», զոր հրատարակեալ և մը ներկա
թու ոյս Բանասիրականին մէջ, կը յիշէ զայր քրո-
վարտակն՝ իբրև յատկութէս Հայոց ազգին նոր-
հաւալ, և որոյ պատճէնն պահպանեալ գտափ,
ասէ, ՚ի Գաճիրէ ՚ի գիւանի Ս. Սարգիս եկե-
ղեցւոյն Հայոց :

Ահաւասիկ կ. Պօլոյց թուրք լրադրաց հատարակեալ յիշեալ հրավագառակին օրինակը բահամառ օտ թարդ մանութեան ՄԱՍԻՒԾ լրադրան

«Քրիստ նեայ կըօնաւոր մը կամ' ուղեոր մը,
թէ լեռը դանուի , թէ ձորը , անապատը կամ
բնակութիւն ևզած տեղեր , վրանի տակ իամ
տւաքիներու մէջ , խօսաշուրջանութեանս ներկի
է , Ես կըպաշտպանեմ զայն անձամբ կամ իմ
կողմնակիցներուս , իմ ազգիս , իմ հետեւոնն
րուս ձեռօք , վասն զի քրիստոնեայք իմ հայ
տակներս , իմ հարկատուներոս են : Ես զանոնք
ամեն հարստահարութենէ . ու անիրաւութենէ
ազատեցի : Իրենց գլխահարկին (խարաճ) համար
ինչ գումար որ իրենց յարմար գայ՝ զայն պիտի
վճարեն , և այս ալ ոչ թէ բռնի և տկամայ : Առ
որիշ ամեն տուրքիրէ աղաստ կըճանչեմ զանոնք
Եսլիսկոպոսը , քահանայն և կըօնաւորը չփափ
նեղուին բնաւ իրենց պաշտաման մէջ : Այս
քրիստոնեայք որք վանքեր շինած են և անոց
մէջ իրենց կըօնական պարտականութիւնները
կըկատարեն , չպիտի վրանաւուին իրենց վանքե
րէն : Ճանապարհորդներն իրենց ճանրէն չփափ

առութեան երկրիս , մինչ զի իւրաքանչյուր քա .
քաղացի քրիստոնեայ ոչ ունէր վստահութիւն
հեռանալ ի կրպակաց , կամ՝ յայնոցիկ փողցաց
յորս քրիստոնեից էին կրպակք . և շատք ևս որ
պէս ասացաք , երկնչէին արտաքս գնալ տուաց
նի բռնութեան . իսկ գերդաստանաց գրեթէ
էր լեալ օրէն արտաքս ընդ գուռն ելանելու .
զի մի յափշտակեսոցին ի բռնարարողաց . որոց
է ձեռու ածեալ մանուկ ոք կամ՝ կին՝ իսկոյն ի
մաս ու առ առ առ առ առ առ առ առ առ առ

սովորական ստիլիզմն , և ըսդ շառնութ նոց յանձն , ի պէսպէս անուանկախթիւնն շուայտին նոդ նոսա և տանջէին հեթանոսաբար . զի տիեզիքին և զօրն և զօրապետն բարբարոսք էին , Տանաւանդ թէ և քաղաքականն իսկ կառավագութիւն բարբարոսական էր ի ժամանակին :

Այս օրինակ գործք էր աշխարհակաչաց երփիս , և այս ձևը քաղաքական կառավարութեան աշխաղցն . յորմէ առ աճի քրիստոնեայք ամիսունիւն առ աշխաղցն . յորմէ առ աճի քրիստոնեայք ամիսունիւն առ աշխաղցն .

ի էին զեկողեցի խրեանց , և արտաքուստ անետ առնելին զծե նոցա , ի ներքուստ կառու անելով նոցա ի առնս տունս , որոց վերջնայի ըստ յարդարէին ի տուն բնակութեան , և ի երքսայարկն՝ նեկողեցի , պի մի ծանրիցն զայն առածիկ՝ տեղի և տուն ազօթից . որպէսզի մի շատար հարկանիցման . թաղ զայս , և մեռելոց ննդամ առ երկիխզի և առ բանկութեան կոտու ուրեանց առնելին գիրեզմանս . զի ընթարտու առնել զայս ի հանգստաբան՝ բնաւ խի չը այրելի վասն նախատանացս և վասն անառանելի արդ և դուծելոյ առ նուջեալոն , որոցիս և մինչ

